

Aðalbjörg sjeyti í dag

Í dag fyllir ein kend oynd-fjarðarkona sjeyti. Það er Aðalbjörg, sum við síni fólkatækki hefur so ógvuliga lætt við at koma í samband við fólk og so-statt hefur ein stóran vinaskara.

Aðalbjörg, ella gumma sum vit øll syskini kalla hana, er av røttum bert gumma at elstu systri, men fastur okkum øll. Tó fastur kalla vit hana ikki, bert gumma, og tá vita øll, hvør talan er um.

Gumma hefur búið øll síni sjeyti ár í Oyðarfirði. Tey fyrstu árin á Marknagili hjá foreldrunum Magninu ommu og Jústinusi abba, sum eg eri uppkallaður eftir. Síðan aftaná at hon varð tilkomin og gift, undir Kropnasteini og har býr hon enn.

At fylla sjeyti kennist enn í mínum hugaheimi at vera gamalt. Men nú eg sjáldur eri staddur miðskeiðis í tríatiárunum, kennist hetta ikki so gamalt, sum tá eg var yngri. Tað árið, eg varð føddur, var gumma í allarbestu árum, 35 ára gomul. Aldurin á fólkið situr nógva meira millum oyruni enn í líkaminum. Tú kanst verða líkamliga brekkaður, meðan sinnið er ungt og lætt. Tú kanst verða líkamliga frískur, men longu á ungum árum sinnisliga ein avgamal olding.

Gumma var heppin, hon var fødd við einum ljósum sinni og við tí strálar hon í dag, nú hon fyllir sjeyti. Hóast hon seinastu árin hefur verið fyrri líkamlig-

um bakkøstum, hefur hon við árræði og góðum sinni reist seg aftur, og nú stendur hon aftur á tveimur beinum, hóast stórar og krevjandi skurðviðgerðir.

Mesta sambandið eg havi havt við gummu var á barnárum, sjálvsagt, tí tá búi eg burturav í Oyðarfirði. Men tað var ikki bara eg ella míni syskin, sum vitjaðu undir Kropna. Her vóru nógva børn. Og gumma, hon dugur hetta við børnum. Hon var vinarlig og tað var friður um hana. Og er tað nakað børnum dýr, so er tað vinsemi, og forrestin dýr vaksnum tað eisini. At henni dýr børn sást eisini aftur í sunnudags-skúlaarbeiðinum. Hon stóð av og á fyrri sunnudagsskúlanum og børn lurtuðu, tá hon greiddi frá. Sjáldan hendi tað, at

mamma var og ferðaðist og eg ikki slapp við, men tað kom fyrri, og tá búið eg hjá gummu. Frá teirri tíðini havi eg góð minni.

Omma og abbi á Marknagili vóru pionerar innan heimamissionina í bygdini og hetta hefur eisini havt sína ávirkan á gummu. Hon hefur verið andaliga virkin alt lívið, men hinvegin hon hefur ikki verið ein av teim keðiliga, sum bara tosar um svávil, eld og dómadag. Hon tryr uppá tað góða í lívinum. Hon eigur drúga gongd í kirkju og missionshúsi.

Gumma er ein vitug kvinna og hon er sera ættkær. Hon kann greina flókjasligar ættargreinar langt aftur í tíðina og fara inn á síðugreinarar eisini um tað skal vera. Og so er hon skemtilig, so tað forslær. Hon dugir sera væl at vera við í álvarsamum og kanska syrgiligum práti, stingst so okkurt skemtiligt uppímillum, so er hon tann fyrsta at taka undir, luttekur í tí skemtiliga. Tá so prátið kemur innaftur á ta álvarsomu rásina, so heldur hon eisini fram har.

Hetta er ein sera góður sinnisligur eiginleiki at eiga, ein eiginleiki sum fleiri høvdu havt gott av at átt. Yngsta systir mín Lív er serliga tann av systkinum, sum hefur arvað henda eiginleikan.

Gumma, í dag fyllir tú sjeyti. Mín vón skal vera, at hesin dagurin, sum nú legst afturat, eisini gerst ein ljósar dagur, eins og so nógvir aðrir ljósir í tínum lívi. Og at dagurin gerst ljósar, tað ivist eg onga løtu í, tí tað eru nógva sum halda av tær og eru góð við teg og tæy fara eisini at hjálpa til. Hjartaliga tilhúkkur við degnum og liv væl.

heilsan

Jústinus Eidesgaard

Framhald av síðu 6

kennist hjá fólki, bráðliga at standa á berum. Hann helt tað vera skilgott at seta framleiðsluskapandi tiltøk í verk, og hinvegin at skapa gagnlig frítíðartiløk.

Nógva hugskot og uppskot vórðu havd á lofti, sum verður ov drúgt at greiða frá.

Ídnaðarækið á Sundi var nevnt ofta, og hvørji tiltøk fóru at verða gjørd har. Eisini var tosað um, at tað kanska ikki var skilgott at gera nýggj virkir, tá tæy gomlu ikki kundu bera seg.

Eisini, hvør skuldi samskipa tiltøkini, at ikki somu virkir vórðu gjørd ymsa staði í landinum.

Torfinn Smith helt, at hansara uppskot um at stovan eina menningarstovu - bert fyrri Tórshavnar Kommunu, var loysnin.

Júst tað, at ein menningarstova burturav kundi samskipa tæy tiltøk, sum skuldu fremjast í høvuðstaðarøkinum, kundi samstundis skipa soleiðis fyrri, at ikki óneyðugt arbeiði og fløgur vóru gjørdar, bert tí at eingin samskipan var á hesum øki.

Sermerkt fyrri henda fundin var, at valevni vóru so samd, og at øll hildu at

kommunan eigur at skapa møguleikar, nú privatu fyrirtøkurnar ikki røkka longur. Tað hildu øll valevni, og onkur teirra kundi ikki

halda sær, men tók samanum, at borgarliga hugsjónin við hesum fundi varð jarðað. Eingin mótmælti.

Tværlistakonur framsýning í List

Í døgnum 4. til 23. desember, hava Jórur Pulsen og Astrid Andreasen, listakvinnur, framsýning í Gallerie List við Kongubrúna.

Í dag frá kl. 15 - 17 er fernisering.

Gallerie List hefur opið vanligar dagar kl. 13. - 17. og leygardagar kl. 11 - 13.

Jólahalendarin

Henda prýðiliga jólahalendaran hefur deyva kvinnan Anne Zachariassen teknað.

Vinn kr. 25.000,- tilsamans

Hesin jólahalendarin er prentaður í 5.000 eintøkum við numrum, so øll kunnu luttaka í kapping um vinningarnar, har samlaða virði er kr. 25.000.

Jólahalendarin kann bileggjast á tlf. **13591** og Fax nr. **41992** og **17597**

Bingotøluni í dag:

25 63

Klaksvíkar Sjúkrahús

Bandagistur og ortopædiskur skómakari frá Samfundet og Hjemmet for Vanføre í København, arbeiða á Klaksvíkar Sjúkrahúsi í døgnum 8. og 9. desember 1992, og á skaðastovuni á Landsjúkrahúsinum 10. ddesember 1992.

Tið fæst við at ringja á Klaksvíkar Sjúkrahús tlf. 55463.

Inngongd er norðanfyrri í kjallaranum í starvsfólkahúsinum.